

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Quatuor excellentias obtineri, reru[m] prosperarum, & aduersarum
varietate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 1. *Quatuor excellentias obtineri, rerum prosperarum, & aduersarum varietate.*

HA c rerum varietate *quatuor* præcipuè intendit D E V S D. N. per quæ tanquam per gradus quosdam ad Christiana perfectionis fastigium conscenditur, gloriaq; corona excellenter acquiritur. *Primum* est, ne viri inordinato amore rebus prosperis adhærescant, aut nimium aduersas timeant: sed spiritum suum supra omnes attollant, animo quodam erectiore & omnibus superiore.

Secundum est, vt amorem totum & timorem suum in solo Deo collocent; cum quo solo sint cõtenti, & in cuius sola voluntate gloriaq; conquiescant: dicentes cum Dauide: *a quid mihi est in cælo: & à te quid volui super terram.* Huc accedit *tertium*, quod Deus intendit; vt scilicet. fidant iusti diuinæ prouidentia, quod prospectura sit illis, siue in prosperis, siue in aduersis quodè re illorum magis erit. Ideoq; ipsi vtrumq; acceptent toto tempore quo Deo ita placebit, vt perfectius ei seruiat. Ex his tribus *quartum* oritur, vt scilicet. eos in Sancto suo seruitio ita corroboret, vt tanquam immutabiles magna firmitate & gaudio vsq; ad mortem in diuino obsequio perseuerent. Quemadmodum S. ille vir Tobias, de quo eius historia refert, quod varios hos rerum euentus expertus, immobilis in Dei timore permanferit, *ba-gens gratias Deo omnibus diebus vite sue.* æquè cum Rex *c Senagerib* illum persequerentur, atque cum Rex *Salmanasser* illi faueret: & cum sanus esset ac diues; atque cum ad paupertatem redactus, infirmus esset ac cæcus. *d In-stum* enim (ait Sapiens) *non contristabit quicquid ei acciderit,* ita vt ipsum perturbet, aut benè proposita ipse mutet: potius e *quasi Leo. considens absque terrore est creaturarum*: quia cor eius magnanimum est, & omnibus creaturis ex virtute Dei superius: quemadmodum per suum Prophetam promisit dicens: *f tunc delectaberis in Domino, & sustollam te super altitudinem terra.* Terra ait Sanctus Gregorius, valles habet, & montes; superiora & inferiora. Inferiora censentur paupertas, ignominia, morbus; & reliqua aduersa, quæ omnes homines fugiunt: Superiora sunt diuitia, honores, dignitates; & cætera prospera, quæ huius mundi homines appetunt at viri perfecti à Deo extolluntur supra valles & montes terræ: quia superiores eos facit aduersis & prosperis mundi. non enim negligunt illa, ad quæ tenentur, in valle pusillanimitatis; neque prosperis hærent arroganter, in monte vanitatis; sed æqualiter in vtroque se habent; & tanquam *g aquila eleuantur à terra, & in arduis ponunt nidum suum,* in ipso scilicet cælo; & intra ipsummet D E V M, in quo totum suum gaudiū & consolationem reponunt. Ac propterea magnum latet mysterium in eo, quod Isaias duo illa coniunxit: *delectari super Domino & sustolli super altiudi-*

S. Greg. lib.
10. Moral.
c. 12.

a Psal. 72. 25

b Tob. 2. 14.
c Tob. 1. 22.
13.

d Prou. 11.
21.
c. 28. 1.

f E sai. 58. 14
Lib. 11. Mo-
ral. c. 19.

g Job. 39. 27.

*nesterre, vnum enim horum sine altero non inuenitur: non enim super omnes res mundi poteris eleuari, nisi totum solatium tuum in DEI possessione constituas; nec delectari poteris in solo DEO, nisi super omnes res mundi sustollaris. Ac proinde si nimio affectu in aliquam earum propendeas, illique adhærescas: non habebis in virtute constantiam. Nam, vt S. Gregorius ait, nemo potest res caducas & instabiles amare, & ipse immutatus permanere: rebus enim terrenis mutatis, necesse est & ipsum cum eis mutari. Si nimium fortunæ bona, honorem aut delicias ames, non es illis superior, sed inferior: ac proinde illis mutatis, & tu mutaberis. Contrā verò magnam firmitatem & immutabilitatem habebis, si te supra omnia creata, prospera & aduersa sustuleris; Deo que soli, qui nec mutatur, nec mutari potest te arctè cōiunxeris. Et tunc bene dicere licebit cum Apostolo: *h certus sum, quod neq; tribulatio, neque angustia neque angeli, neque principatus; neque virtutes, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundū; neque creatura alia poterit me separare à charitate Dei, que est in Christo IESU D. N.* Nam virtus Dei facit me omnibus superiorem: qui suam omnipotentiam in eo ostendit, vt miro quodam modo contrarijs ventis rebus scilicet prosperis & aduersis faciat velociter currere ad portum saluationis, & perfectionis: eosdē proferens effectus per media, quæ in specie videntur contraria: fiduciam scilicet per aduersitates; & humilitatem per prosperitates: in illis enim illuminat mentē, vt agnoscat se (vt dixit Oseas) deduci *i ad vallem Achor*, & tribulationis, *ad aperendam spem*; ipsaq; experiētiā sentire prouidentiam diuinam in media sua amaritudine; & simul agnoscat, prosperitates nō esse suas, sed gratuita dona Dei, cōformantis se ipsius imbecillitati, sine ipsius meritis; eod quod nec humeros nec vires haberet, ad onus grauius portandū. Et hoc modo ex omnibus capit vtilitatem. nam (vt ait S. Apost.) *k diligentib. Deum omnia cooperantur in bonum.* Et quamuis dexteram & sinistram manū habeant, sunt tamen (vt notat Cassianus) ambidextri, quemadmodum ille dux Aod, *l qui vtraq; manu pro dextra utebatur.* Nam ex prosperis & aduersis spirituale bonum pro anima sua hauriunt; & æquè laboribus crescunt, atq; solatijs; honoribus, atque ignominijs. Iphis enim, quicquid DEVS vult, et si carni aduersetur, est felicitas spiritus. tunc (ait S. Gregor.) sunt iusti tanquam illi Cherubini, quos Ezechiel vidit *in palmas habere ad latus dextrum & sinistrum*: eo q̄ prosperis & aduersis palmam & perfectā victoriā obtineant, vincētes impetus tentationū & pusillanimitatū, q̄ ex aduersis euētibus proueniūt; & impetus similiter vanitatū, & ambitionū, quæ ex prosperis solent pullulare: dicentes cum Apostolo *n scio & humiliari, scio & abūdari; & satiare & esurire; & abūdari & penuriam pati, ubiq; & in omnib. institutus sum; omnia possum in eo qui me confortat.* cuius gratia & virtute paupertas & diuitia;*

Lib. 2. Moral. 6. 3.

h Rom. 38.

i Osee 2. 15.

k Rom 8. 28.

Col. 1. 6. c. 9 & 10. l Iudic. 3. 15.

Homil. 19. in Ezech. m Ezech. 41. 19.

n Phil. 4. 12.

Serm. 21. in
Cant.
Immutabi-
lijas pars
Aeternisa-
tis.

fames & saturitas mihi sunt materia coronę. Quod ait S. Bernard. esse, quasi frui modo quodam stupendę immutabilitatis, quę est aternitatis participatio quędam, quę obtinetur in ipsa gloria.

S. 2. *Confirmantur predicta exemplo NOEMI.*

OMNIVM quę dicta sunt possemus afferre præclarissima exempla ex ijs, quę diuina Scriptura narrat de Iob, Ioseph, Dauidę, Tobia, & multis alijs sanctis: qui per varios prædictos rerum euentus ad perfectionis culmen peruenerunt. Sed nunc conijciamus tantum oculos in duas Matronas NOEMI & RUTH, quę eisdem vijs fuerunt deductę. NOEMI primũ magnam habuit prosperitatem in Bethlehẽm, sed postea tot aduersitates in Moab: vt cum redisset in Bethlehẽm, omnes mulieres ciuitatis cum admiratione magna dicerent: *a Hac est illa NOEMI? atque si dicerent: hæc est matrona illa diues, potens & pulchra, quę ad eodẽ solenniter a nobis discessit? & quomodo ad eodẽ pauper redit, & misera; quod si plurimę per modum laudis & commiserationis dicerent, referentes eius virtutes, eiusque vicem dolentes; aliqua tamen idem fortę dixerint, per modum irrisionis & murmurationis: quasi notando eius superbiam & vanitatem, quod tales calamitates DEVS reddiderit eius peccatis. nam etiam in ipsis aduersitatibus vult DEVS, iustos sentire ventos contrarios: vt scilicet alij illos consolentur, alij contristent; alij laudent, alij vituperent: vt si laude fortę euanescerent, vituperio humiliantur; & si contemptus redderet timidiore, laus animum adderet atque spiritum: & hac ratione (vt S. Gregorius ait) sint in bono constantiores. Sed perfecti altius in aduersis volant, nec laudes admittentes, nec timentes opprobria: potius cum NOEMI dicunt: *b Ne vocetis me NOEMI (id est pulchram) sed vocate me MARA (id est amaram) quia amaritudine valde repleuit me omnipotens. Egressa sum plena (cum viro scilicet, cum filijs & facultatibus) & vacuam reduxit me Dominus. Cur ergo vocatis me Noemi quam Dominus humiliavit, & affixit omnipotens?* In quibus verbis pulcherrima quędam ratio delineatur, perfectionem in aduersitatibus consequendi.*

a Ruth. 1. 20

4. Reg. 9. 37.
dicebatur
hęc in est
illa. 1. 2. 3. 4.

b Ruth. 1. 20

Deus aduer-
sa permittit.

a Job. 9. 8.
12
d. 1. Reg. 3.
18.

PRIMUM, vt tribuas eas sicut NOEMI fecit, Deo: volenti te humiliare & omnipotenti, volenti affligere: cuius providentię res huiusmodi eueniunt, quod sufficere debet, vt eas libenter acceptes, credēs tibi esse vtilis. Si enim ipse DEVS eas ita disposuit, aut pmittit: *c quis dicere potest, cur ita facis?* Potius ergo dices cum Heli: *d Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat: Ne in me erit etiam bonum in meis: quia ex eo magna mihi proueniunt comoda.* Et, si omnipotens est, qui hæc disponit, quis eius decreto resistere poterit? quod si resistere non licet: præstat, me subiiciendo

illud